

Борисов честити на Вучич

ПОСЛЕДОВАТЕЛНА ПОДКРЕПА ЗА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ПЕРСПЕКТИВИ НА СЪРБИЯ!

Министър-председателят на Сърбия Александър Вучич получи поздравителна телеграма от премиера на България Бойко Борисов по повод преизбирането му за министър-председател, в което, както бе обявено, се потвърждава последователната подкрепа на европейската перспектива на Сърбия.

В поздравлението Борисов казва:

"Моля, приемете моите най-искрени поздравления

по повод избирането Ви за министър-председател на Република Сърбия и формирането на новото правителство на Република Сърбия.

По повод случая изразявам удовлетворение от контактите и разговорите между български и сръбски държавни институции през последните години, включително разговорите свързани с икономиката, инфраструктурата, регионалното развитие и сигурността. Само чрез по-

нататъшното двустранно сътрудничество можем да допринесем за благodenствието на нашите два народа, както и за мира и стабилността в Югоизточна Европа.

По този повод бих искал да потвърдя, че България последователно подкрепя европейската перспектива на Република Сърбия, както и правото на нейните граждани да бъдат част от европейската общност", посочва се в поздравлението на премиера

Бойко Борисов и Александър Вучич

на България, съобщиха от офиса за връзки с медиите на сръбското правителство.

Премиерът Александър Вучич благодари на българския колега за подкрепата.

България и Сърбия имат

високо развити двустранни отношения и подкрепата на България по пътя ѝ на европейската интеграция за Сърбия е от голямо значение.

Б. С.

Васко Кръпката ня в затвора в Ниш

Велимир Костов и Васил Георгиев - Кръпката

Стр. 2

Трето международно изкачване на Църноок

Стр. 11

Участваха 350 алпинисти

ПРИКЛЮЧИХА ОЛИМПИЙСКИТЕ ИГРИ В РИО

На 22 август приключиха олимпийските игри, организирани тази година в Бразилия. За Сърбия в Рио се състезаваха 103-ма спортсти. Стартът за сръбските състезатели не бе много добър, обаче по-късно нещата се развиха в тяхна полза и те спечелиха 8 медала: 2 златни, 4 сребърни и 2 бронзови. Статистически гледано от общия брой участници от Сърбия 62-ма се връщат с медал,

тъй като най-добре се представиха в отборните спортове.

България, която винаги е имала много участници на олимпийските игри, този път участва с 51 спортист, от които 42-ма се състезаваха в индивидуалните дисциплини. На игрите в Рио България взе един сребърен и два бронзови медала.

Стр. 4

Изчезва къщата
на Златан Дудов

Портал ФАР – интегрира
мултикултуралното развитие
между Сърбия и България

Концерт на ПББ в СЦ „Парк“

Васко Кръпката пя в затвора в Ниш

Снимки: К. Каменов

Продължавайки мисията да бъдат представени качествени състави от България на нишкия джазов фестивал „Нишвили“ тази година бяха поканени „Подуене блус бенд“ и „Дърти пърчис“. Те изнесоха своите концерти - на 11 август „Подуене блус бенд“ и на 12 август „Дърти пърчис“. След концерта си в Нишката крепост съставът на Васко Кръпката свири и на едно необикновено място - в затвора в Ниш.

- Отиде си комунизма. Той бе добра инспирация за Вас.

· Песента е „Комунизма си отива“. Аз знаех, че няма да е лесно, знаех, че няма да е бързо в онези времена и затова измислих песента „Комунизма си отива“, защото знам, че той много бързо ще се превърне в един комунистически капитализъм, един капитализам, осъществяван от комунисти. Така че проблемите остават, но общо взето аз като музикант преди всичко и над всичко успявам чрез музиката да дам надеждата, да търся надеждата, защото какво е историята на блуса - точно това, да надскочиш роб, да неси доброволен роб и ако повярваш можеш да успееш. Значи в моите песни комунизма си е отишъл, от моето семейство, от моите приятели, от моя живот. Значи съм си свършил работата.

- Намирате ли инспирация в новото време?

· Да. Постоянно! Сега скоро издадохме нов албум, който се казва „Пътят“. В него има поне три песни, които са социални, с лека закачка, разбира се, винаги с усмивка. На пример има една песен, която се казва „Децата на града“. Там има следната фраза: „децата на града търсят своя път и своето място,

зnam кой, в София, благодарение на едно бръснато шоу на един човек, който всяка вечер в осем часа промива мозъци със спонсорирани послания като „За крадец не ставаш, сине, ти си будала“, „Нема не искам, нема не дей“, „Едно ферари с цвят червен за мене“... Това се започна още в средата на деветдесетте години и нашият музикален пазар беше умишлено и насилиствено наложен. С бухалките дойдоха и казаха „чао, тук ще има друга музика“ на пазара. Тази музика уби труда на музикантите, дори на циганските добри музиканти, защото те излизат на плейбек със силикон. Имам песен, която се казва „Пълен Плейбек“ - „Загубих си душата, хукнах през тълпата, исках да се чувствам човек, вестниче си купих и телевизора си включих, радио от новия век. Не съм предполагал, че всичко ще е пълен плейбек“.

Другата актуална песен се казва „Пълен Плейбек“. Това е песен, посветена на музикантите, които свирият на живо, които са все по-малко. Има прекрасни цигански музиканти, които свирият виртуозна музика. Те бяха убити, съсипани, техният труд беше отнет от силиконовата субкултура, наречена чалга. В България тя стана институция, тук тя не е институция. В България, когато се казва сръбска музика, се мисли на Шабан, не знам кои още - Цеца, няма го Джордже Балашевич, няма ги сериозните, никой не знае за сериозната сръбска музика в България. Ситуацията е такава, но тук тя не е институция. Сигурен съм. Тя е по кафенетата и по един канал - „Пинк“ или не

зnam кой, в София, благодарение на едно бръснато шоу на един човек, който всяка вечер в осем часа промива мозъци със спонсорирани послания като „За крадец не ставаш, сине, ти си будала“, „Нема не искам, нема не дей“, „Едно ферари с цвят червен за мене“... Това се започна още в средата на деветдесетте години и нашият музикален пазар беше умишлено и насилиствено наложен. С бухалките дойдоха и казаха „чао, тук ще има друга музика“ на пазара. Тази музика уби труда на музикантите, дори на циганските добри музиканти, защото те излизат на плейбек със силикон. Имам песен, която се казва „Пълен Плейбек“ - „Загубих си душата, хукнах през тълпата, исках да се чувствам човек, вестниче си купих и телевизора си включих, радио от новия век. Не съм предполагал, че всичко ще е пълен плейбек“.

Ако искате да узнаете къде, освен в затвора е свирил Васко Кръпката, и че това не е „най-лудото място“, на кое то е свирил, как е идвал в Димитровград и преживелици те му в този град, четете „НОВО БРАТСТВО“, което ще излезе на 09 септември 2016 г.

М. Васов

Кръпката в Димитровград

Легендарният български блус рок състав „Подуене блус бенд“ неотдавна гостува в Димитровград. Групата се радва на изключителна популярност в България. Съществува от 1989 г. В началото на 90-те години се сдобива с голямо реноме, като участва в множество концерти-митинги срещу отиващата си комунистическа власт. Песните „Комунизъмът си отива“, „Кучето от крайния квартал“ и „Нека бъде светлина“ символизират времето на прехода в България и едва ли има жител на тази страна, който да не ги знае наизуст.

Първичният състав на групата, всеизвестна и с акронима ПББ, през 2000 година прекратява съществуването си, но музикантите, с които фронтменът Васил Георгиев – Васко Кръпката продължава да свири, образуват нов, който по инерция носи същото име – „Подуене блус бенд“.

Музиката на групата се базира върху ритъм и блус музика. Васко Кръпката е автор на текстовете и композитор. Той е и певец и свири на устна хармоника, китара и барабани. В настоящия състав на ПББ са и Красимир Табаков (китари), Смилен Славщенски (бас) и Емил Тасев (барабани). Добрите познавачи на творбите им оценяват, че „еднакво добре звучат при изпълняването и на акустичните и на електронните сегменти на музиката си“. Те хвалят жизнеността, хумора и настроението, които на концертите разширява Васко.

Групата досега има издадени 20-ина албума. В кариерата си отбелязва множество участия в престижни блус и рок фестивали в България и чужбина. Неотдавна се представи и на нишкия джаз фестивал „Нишвили“.

На концерта в СЦ „Парк“ в Димитровград, за който входът бе свободен, българските музиканти свириха песни от новия си албум, както и старите си хитове. Васко и сътрудниците му не за първи път се представиха в нашия град. Очевидно Васко обича да гостува тук. Нека да отбележим, че предгрупа на ПББ бе димитровградският рок състав „Имаджинейшън търи“. Звучаха отлично.

Благодарим ти Васко от името на присъстващата на концерта публика! Гостувай ни пак.

Б.Д.

Майстори на карикатури

В галерията на Нишкия културен център бе открита изложба под название „Майстори на карикатурата“, на която посетителите ще могат да видят 138 карикатури на 84 автори от 33 страни. Изложбата бе открита от известния карикатурист Саша Димитриевич, който е носител на престижната награда „Майстор на карикатурата“ в Пловдив. Гости на изложбата бяха: генералният консул на Република България в Ниш Едвин Сугарев, директорът на Регионалния етнографски музей в Пловдив Ангел Янков, уредник в музея Грозделина Христова и PR Стефана Минчева.

Директорът на Етнографския музей Ангел Янков каза, че карикатурата в България има дълга традиция и тя заема важно място в културата. Той благодари за поканата на г-жа Йелена Вранич, която е художник и член на нишкото сдружение „Луна“.

С.Дж.

Иван Николов - Европейски гражданин за 2016 година

По предложение на българския евродепутат Андрей Ковачев, едногласно подкрепено от групата на българските евродепутати, Европейският парламент присъди на Иван Николов, председател на КИЦ „Босилеград“, наградата „Европейски гражданин за 2016“. Той е първият босилеградчанин, лауреат на това престижно и изключително важно признание, което официално ще му бъде връчено в седалището на ЕС в Брюксел през октомври т.г.

Г-н Николов, какво представлява за Вас тази награда?

- Моята цел никога не е била аз да стана Европейски гражданин, а Босилеград да стане европейско място за живот. Все пак благодаря на г-н Ковачев и на групата български евродепутати в Европейския парламент, които предложиха и защитиха моята номинация. За мен е чест да бъда носител на това признание, което е признание и за целия екип на КИЦ „Босилеград“ и за всички съмишленици и приятели, с които повече от две десетилетия всеотдайно и безвъзмездно работихме за прилагане на европейските ценности и норми за правата на человека и правата на малцинствата сред българите в Сърбия. Признанието на Европейския парламент идва да покаже, че именно това, което сме говорили, писали и правили за гражданите с български произход в Република Сърбия, е израз на европейската култура и път, който всички ние трябва да извършим, за да станем достойни граждани, а общините населени с българи - по-прилично място за живот.

Задължава ли Ви наградата в бъдеще още по-усилено да работите за правата на българското малцинство в Сърбия?

- Като човек и гражданин винаги последователно съм отстоявал правата и интересите на българите в Сърбия и ще продължавам да го правя. Очаквам повече разбиране и подкрепа за културната мисия, която КИЦ „Босилеград“ ще продължава да изпълнява в този дух. Решаването на проблемите на българското малцинство по начина, по който това се прави в европейските държави, е не само път за пълноправно членство на Република Сърбия в Европейския съюз, но и за искрени и трайни добросъдържателни отношения между Република Сърбия и Република България и преди всичко за модернизиране на българските общини край границата. От друга страна признанието на Европейския парламент е морална победа срещу всички, които злоупотребяват държавната власт, за да злословят, да оспорват и пречат на дейността на КИЦ за утвърждаване на българските и европейски културни ценности, каквито са правото на обучение на майчин български

език, свободата на словото, свободата на движението, свободата на политическите убеждения, свободата на предприемачеството и опазване на българското културно наследство.

В момента ЕС прие кандидатурата на Сърбия за членство в Европейския съюз. Какво ще допринесе членството на Сърбия в ЕС за българите в Сърбия и конкретно в Босилеград?

- Въпреки всички антиевропейски и евроскептични тенденции, продължавам да мисля, че Европейският съюз е шанс за по-добър живот на всички граждани на Европа, включително и на българите в Сърбия. Независимо от съдбата на ЕС балканските страни най-много имат нужда от вътрешна европеизация, то ест от национално помирение, усвояване на европейската демокрация, свободата на словото, правата на человека, свободата на движението, правова държава, пазарна икономика и пр. Впрочем европейският проект е проект за мир, изграден върху преосмислянето на резултатите от Първата и Втората световни войни, чиято цел е трайно омиротворяване на Европа. Следователно това е проект за омиротворяване и на Балканите. Това подразбира решаване на всички междудържавни, етнически и всякакви други спорове, наследени от миналото, които и днес внасят напрежение между държавите или са източник на конфликти. Затова ЕС е шанс за развитието на континента в бъдеще, включително и на Босилеград. Това е единственият ни шанс за нови инвестиции, свободно движение на хора и стоки през митницата, свобода на словото, гарантиране на човешките и малцинствени права...

Какво според Вас е необходимо, за да могат българите в Сърбия да обединят усилията си за решаване на проблемите?

- За обединението ни е достатъчно да се изправим и замислим пред зловещата картина: от 120 000 българско население, днес сме останали по-малко от 20 000! Ако анализираме състоянието на икономиката, инфраструктурата, ако отчетем все още затворената за свободно икономическо сътрудничество граница с България, липсата на инвестиции, възрастовата ст-

руктура на населението, низката раждаемост и високата смъртност, миграционните процеси, става ясно, че сме изправени пред перспективата да изчезнем завинаги от етническата карта на Балканите. През 2013 година ние положихме сериозни усилия за обединение на българските сдружения и партии в Сърбия около Платформата за защита на правата на българите, в която са посочени проблемите на българите в Сърбия и са призовани правителствата на Сърбия и България, Европейския парламент и политическите представители на малцинството да обединят усилията си за решаване на проблемите на българите в Сърбия. Този документ бе високо оценен като конструктивен, добронамерен и приемлив за всички и на базата на този документ се водиха и разговори между президентите Плевнелиев и Николич в Белград. Доколкото съм запознат, те са се съгласили, че на базата на този документ могат да се решават проблемите. Но оттогава изминаха цели три години и все още няма никакви положителни сигнали в тази посока. Омаловажаването и отхвърлянето на този документ би означавало отказ от цивилизирано решаване на нашия проблем. Жалко е, че както виждате, тия наши идеи и усилия се оценяват високо от Европейския парламент, но не и от държавната власт на Република Сърбия и особено от местните власти в Босилеград и Димитровград. Искрено желая и Сърбия, и България и всички ние заедно да положим необходимите усилия, за да си осигурем по-добри условия за живот и за опазване на нашата национална и културна идентичност.

П.Л.Р.

Валентина Николич Радивоеv, директор на Дома на културата в Бабушница

Укрепване на сътрудничеството с босилеградския Център за култура

Босилеградския Център за култура Войислав Божилов и с представителите на тази институция. Освен обмен на опит, на срещата стана дума и за укрепване на сътрудничеството между двете културни ведомства. Проведени бяха разговори за взаимни гостувания на танцовите ансамбли, организиране на театрално представление на бабушничани в Босилеград, както и други видове сътрудничество между секциите, съществуващи към двете ведомства.

Използвахме момента да попитам директорката да ни запознае по-подробно с организацията и дейностите на танцовите състави и на дру-

гите секции, които работят в рамките на Дома на културата в Бабушница.

- Освен танцовия ансамбъл, в който членуват над 130 танцьори в четири възрастови групи, в състава на Дома на културата активно работят и секция по изобразително изкуство, както и театрална. Чрез тях ние се стараем да тачим и развиваме културата, традициите и обичаите на нашия край и активно да включваме младите във всички наши дейности. За тази цел сътрудничим с всички културни и образователни ведомства в общината, включително и с основното училище в село Звонци, в което се учат

най-голям брой ученици с български произход, казва директорката.

Тя ни разказа, че танцовият ансамбъл редовно участва в бройни фестивали в страната и чужбина, от които печели награди и признания. Г-жа Николич Радивоеv се похвали, че на тазгодишния фестивал „Ясенешко прело“ в Смедеревска паланка танцьорите от Бабушница са спечелили второ място при младите вокални солисти и трето място за хореография.

Освен редовното организиране на работилници и занимания по изобразително изкуство, в организация на Дома на културата всяка година през

август се провежда международен художествен пленер, в който участват изявени художници от Сърбия, България и от други страни. От директорката узнахме и това че във ведомството им редовно се организират прожекции на филми в 3D формат, гостувания на театри, концерти и други културни мероприятия.

Г-жа Николич-Радивоеv, която вече три години е начало на Дома на културата, изтъкна доброто сътрудничество на ведомството с общинското ръководство, както и с гражданските сдружения в Бабушница.

П.Л.Р.

Димитровград

От общинската хазна 1,2 милиона динара за предприемачите

От местното самоуправление тези дни на медиите предоставиха информация, според която Община Димитровград е обявила втората обществена покана за предоставяне на субсидии в рамките на програмата за ползване на средства от бюджетния Фонд за стопанско развитие. Средствата, предназначени за целта, възлизат на 1,2 милиона динара. Ще могат да ги теглят стопански субекти, които са регистрирани в територията на общината с цел купуване на нови или вече ползвани съоръжения, които са необходими за разгръщане на бизнеса им.

За получаването на субсидии могат да кандидатстват предприемачи или стопански дружества, които имат седалище в територията на община и които стопанската си дейност вършат тук. Поканата не се отнася до селскостопанска дейност и горското дело, имайки предвид, че за тях съществува друг конкурс.

Предимство в получаването на субсидии ще имат предприемачите и юридическите лица, които досега не са ползвали този вид парични средства от местното самоуправление. Стойността на субсидията, която вземе един предприемач, не може да премине 50 на сто от стойността на инвестициите като цяло. Стопанските субекти, които осъществяват правото за получаването на пари, ще имат задължение в продължение на две години

да не намаляват броя на работниците, т.е. – да увеличат този брой с двама новоприети от регистъра на Националната служба по заетост.

Максималната сума на субсидията, която може да бъде теглена от един субект, е 300 хиляди динара. Формуляря със съпътстваща документация заинтересованите могат да предоставят на приемното бюро в сградата на местното самоуправление или да го изпратят с препоръчано писмо. Подробни информации стопанските субекти могат да получат в Канцелариите за местно икономическо развитие.

Поканата ще важи все до изразходването на заплануваните за целта средства.

Б. Д.

В с. Горни Криводол

Лятна школа по архитектура

В село Горни Криводол във района на Висока през този месец се проведе мероприятието „Лятна школа по архитектура“, организирано от димитровградското сдружение „Балкан Архитрав“. Покровител бе Инженерската камара на Сърбия.

В работата на школата участваха 12 студенти от Строително-архитектурния факултет в Ниш и Университета по архитектура, строителство и геодезия от София.

Основната цел на мероприятиято бе обмен на опит между студентите и професорите, както и разгръщане свестта у гражданите и в обществото от какво значение е съхраняването на традиционната селска архитектура в нашите села.

Председателката на сдружението „Балкан Архитрав“ Гордана Ранчева каза, че след проучване на архитектурните стойности на обектите в района на Висока, посещаващите школата студенти са давали предложения за реконструкцията им.

Лекциите изнасяха университетски професори от Ниш и София, както и експерти от Европейския политехнически факултет в Перник.

Б. Д.

И докато много хора се надяваха, че къщата на световноизвестния кинорежисьор Златан Дудов ще се превърне в музей, свидетели сме, че родната му къща в квартала „Строшена чешма“ в Димитровград тези дни рухва. Около две трети от къщата са вече руина.

Златан Дудов е роден именно в тази къща през 1903 година. През 1917 година заедно със семейството си заминава в София. Кариерата на световноизвестен режисьор е направил предимно в Германия. По стойността на майсторството, които е отчел в определени филми, навремето са го сравнявали с Чаплин. Автор е на филмите „Куле вам-

пе“, „Сапунени мехури“, „Женски съди“ и др. Бил е дългогодишен приятел и сътрудник на Бертолд Брехт. Членувал е и в Немската академия на изкуствата.

Дудов е един от най-известните царибродчани в историята. Останали са само формалности от процедурно естество, след което местният Център за култура да се нарече на неговото име.

Б. Д.

Изчезва къщата на Златан Дудов

Дарение за Основното училище „Христо Ботев“

Книги на стойност 2100 евро

Димитровградското основно училище неотдавна се сдоби с нови книги, които получи по проект като дарение от Министерството на просветата на Република България. Подаръка включва над 370 заглавия от различни области – специализирана литература, енциклопедии, романи на български класици, популярна литература, народници за преподавателите по български език и др. Става дума главно за луксозни издания – печатани на качествена хартия и с изящни корици, което гарантира тяхната дълготрайност.

В основното училище изразиха голямо

удовлетворение от факта, че са получили дарението по конкурса, в който са участвали с проекта си под название „Училищното творчество – съкровището на традицията, начина на живот и културата“. Освен учениците, огромна полза от дарението ще имат и преподавателите, особено тези, които обучението провеждат на български език.

Митницата в Димитровград разреши книгите да бъдат внесени в Сърбия без плащане на митническа такса.

Общата стойност на книгите е около 2100 евро.

Б. Д.

Дейност на КИЦ „Цариброд“

Деца пак безплатно летуваха в Равда

* През зимата децата очаква и безплатно зимуване в Боровец

Културно-информационното летуване на море за димитровградския център „Цариброд“ и ровградските деца. 60-ина деца и съпътстващи ги ръкопътни организира бесплатно водители имаха възможност

да се възползват от благодатта на слънцето и на морето в известния български курорт Равда от 1 до 11 август.

Ръководителят на КИЦ „Цариброд“ Небойша Иванов пред вестника ни съобщи ексклузивната новина, че ведомството през зимата за първи път за димитровградските деца ще организира и зимуване и то не където и да било, а в престижния български зимен курорт Боровец. Запланувано е на зимна почивка да се насладят между 30 и 40 деца.

КИЦ „Цариброд“ организира мероприятията в сътрудничество със съответните държавни организации на Република България.

Б. Д.

© А. Килитов 2016 г.

VIII Международен пленер по анимационни филми в Ниш**Участваха и деца от Босилеград**

За втора поредна година членове на секцията по анимация към босилеградското Спортно дружество „Младост“, придвижани от ръководителите си Любомир Пенев и Гошо Игнатов, участваха в Международния пленер по анимационни филми за деца и младежи „Константинов златник“, който в организация на Студиото за анимационни филми СЦФ Ниш и Община Пинтей се проведе този месец в Ниш. Във фестивала участваха около петдесетина деца от Сърбия, България, Полша и Босна и Херцеговина, а сред тях бяха и Сара Тошев, Лука Христов, Мила Андонов, Стефан Андонов, Александър Стоянов и Кристиан Демировски, ученици в Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград.

Организатори на проявата бяха Студиото за анимационни филми СЦФ Ниш и Община Пинтей. В рамките на пленера се проведе и Международен фестивал по анимационни филми, на който бяха проектирани 152 фильма от 12 страни.

По време на пленера за децата бяха организирани лекции и работилници, в които те имаха възможност да изучават техниките за изработка на анимационни филми от из-

вестните аниматори проф. Радост Нейкова от София и проф. Йоана Полак от Полша. Като краен продукт на пленера всички участници заедно направиха филм със заглавие „Какво се случва в мята стомах“, който бе проектиран на закриването на фестивала.

За успешното си представяне в Международния пленер малките аниматори от Босилеград получиха грамоти и награди от организаторите.

Анимационната секция към СД „Младост“ съществува от няколко месеца и в нея в момента членуват петнадесетина ученици от основното училище. Те вече направиха един анимационен филм под название „Нито на небето, нито на земята“, изготвен в съвременната стоп моушън анимация, който ми-

Акция по кръводаряване**Босилеград****60 души дариха кръв**

60 босилеградчани се включиха в благотворителната акция по безвъзмездно кръводаряване, която минала седмица в нашия град организираха Общинската организация на Червения кръст и Институтът по кръвопреливане от Ниш и със Сурдулишката болница, а до края на годината ще бъдат организирани по още една с двете здравни ведомства.

И този път акцията се провежда в помещението на Здравния дом, а в нея се отзоваха голям брой редовни участници в кръводарителските акции, сред които бяха Бранко Рангелов от село Белут, който отчита над 80 кръводарявания, Стефан Стефанов - с над 60, Йован Соилкович - над 50, Ратко Трайков - 48 и др.

Това е четвъртата от зап-

П.Л.Р.

Димитровград**34-има кръводарители**

В Димитровград неотдавна се проведе шестата за тази година доброволна акция по кръводаряване, на която се отзоваха 34-има хумани граждани.

Лекарят Драган Вириевич от Института по кръвопреливане от Ниш сподели удовлетворението си от отзива на гражданите, като изтъква:

- Ние сме тук всеки месец. Всяко кръводаряване за нас е от огромно значение, особено през летните месеци, когато нуждите за ценната течност са много по-големи, имайки предвид сезона на годишните по-

чивки. Особено удовлетворение изпитвам от сътрудничеството с Общинската организация на Червения кръст и организацията на местното самоуправление в Димитровград. Всеки път в Димитровград ни посрещат сърдечно и с нетърпение очакваме следващото ни идване тук.

Организатори на шестата акция бяха Институтът по кръвопреливане от Ниш и Общинската червенокръстка организация в Димитровград.

Следващата кръводарителска акция е нарасочена за средата на септември. Д. С.

„Ново Братство“ на портал „Фар“

Интернет порталът „Фар“ и в-к „Ново Братство“ вече могат да се видят на едно място. В рамките на сътрудничеството между двете медиа в отделна рубрика в сайта www.far.rs под название „Ново Братство“, читателите могат в PDF формат да четат и изданията на вестника.

След дългогодишна пауза вестникът излезе от печат на 15 юли, този път с добавката „Ново“ и предизвика голям интерес сред читателите в Босилеград, Димитровград, Ниш и други страни в Сърбия, в които живеят принадлежащи към българското национално малцинство.

Инициативата вестникът да бъде достъпен и на портала „Фар“ поеха редакторите Петър Виденов и Мила Васов, както и редакциите на двете медиа, които се стараят чрез електронното си, съответно печатното си издание, да информират за всички важни събития, отнасящи се до живота и битието на българското национално малцинство в Сърбия.

Б.Д.-П.В.

В димитровградския Старчески дом**Рай за пенсионери**

Димитровградският Дом за стари и пенсионери в момента е във фаза на лицензиране, имайки предвид, че според нови регламенти този вид ведомства трябва да имат лиценз. В разговора за вестника ни директорът д-р Драган Величков сподели, че до края на годината ведомството би трябвало да получи временен лиценз. Той ни информира, че в момента се провеждат работи по реконструкция на обекта в няколко сегмента, с цел подобряване качеството на услугите, които се оказват на клиентите. По думите му досега са изпълнени около 90 на сто от минималните стандарти за получаване на лиценза.

Преди няколко години на сградата бяха надстроени мансардни стаи с покрив. Велич-

ков попитахме може ли да се очаква в скоро време те да бъдат напълно уредени и да отворят вратите си за още клиенти. „Засега не сме получили финансови средства за уреждане на този етаж. Необходимо е да се вгради асансьор, с цел клиентите, които биха били настанени в тези стаи, да могат лесно да слизат в парка под сградата“, отговори Величков и добави, че стратегическата цел на ведомството е да увеличи мощностите си с 50 легла, което автоматично ще повлияе и върху увеличението броя на работниците.

От разговора с директора разбрахме за още много положителни неща – ведомството се е сдобило с автомобил, очаква се да пристигне още един, парка пред сградата е

уреден и е с много красиви цветя, мебелите са променени, подготвя се сайт за ведомство то, интериорите са разкрасени с картини на известния димитровградски художник Методи Методи Петров и др.

Понастоящем в Старческия дом са настанени 83-ма клиенти от Димитровград, Пирот, Бела паланка, Бабушница и Ниш.

Клиентите са разпределени в три категории – независими, полузависими (които могат сами да се движат) и напълно зависими (неподвижните). Независимите и полу зависимите са 43-има, напълно зависимите са 40. Цената за престоя на независимите клиенти е 24 859, за полу зависимите 25 892 и за напълно зависимите – 34 073 хиляди динара. Б.Д.

Деца от Иваново в Ковачевци

Всяка година Министерството на образованието и науката на Република България организира и финансира лятен лагер за деца от българската диаспора. Това лято Ковачевци бе посетено от децата, които изучават български език и фолклор в Иваново, Република Сърбия. Летовниците бяха подбрани и изпратени до България от Дружеството на банатските българи „Иваново-Банат“. Базата в Ковачевци се води като национален екологичен детски международен комплекс и се стопанисва от българското просветно министерство. Дълги години преди промяната е ползвана за сбирка на пионерските организации от бившите соц. страни. Комплексът има големи капацитети - разполага със седемстотин легла, закрити и открити киносалони, зали за обучение, отмора и музикални изяви, басейни и предлага отлични условия за летуване. За съжаление стопанисването му изисква солидни финансови ресурси, затова е и малко по-занемарен. За сметка на това малкото планинско градче, което не наброява повече от 200 души, е обновено с новоизградени къщчета за отдих и спорт, финанси за което са обезпечени чрез проекти от Европейския съюз, а са реализирани от местните организации.

Огнян Цветков

Иначе ивановчани успяха и да си отпочинат и да се надишат екологично чист планински въздух, както и да посетят местните природни забележителности: манастира „Св. Никола“, местността Светата вода, тринадесетвековния дъб, да се изкачат до най-високата хижа, откъдето местните жители казват, че се виждат девет планини.

Децата посетиха и градската етнографска изложба, на която бяха представени кукерски носии и маски. Запознаха се с местните фолклорни обичаи, между които Сурва и Коледуване. Изключително впечатление им направи изложбата на местен дъворезбар, който бе експонирал скулптури и фигури от дърво. Естествено успяха да посетят и музея и къщата на Г. Димитров – първия демократичен президент на България и предводител на международния комунистически интернационал, а и да направят по-дълга разходка до знаменития Рилски манастир.

Представители на Дружеството на банатските българи „Иваново-Банат“ се срещнаха с местното фолклорно дружество, с което си размениха координати и си дадоха тържествени обещания взаимно да си гостуват и да обменят своите художествени умения.

Огнян Цветков

Голяма Богородица - селският празник на Иваново

На 15 август Иваново отпразнува своя празник Голяма Богородица. Според преданията, когато през 1868 година българите се преселили от румънския в съръбския Банат, те пренесли и т.н. „слава“ на селото. Оттогава всички преселници го празнуват заедно с банатските българи. Българите в Банат изповядват католическата вяра, която са приели още от България. И съответните църковни празници се съвпадат с празниците на католическата църква. Според католицизма на 15 август Богородица, когато починала, подобно на Христос се възнесла на небето, където била обичена от небесните ангели с ореол от звезди.

На празника селото посетиха бройни гости от Сърбия и чужбина. Бяха дошли и представители на третата вълна преселници от селото в Германия, Швеция и Австрия. Имаше готи и от румънския Банат.

В центъра на селото наред с увеселенията и лакомствата за деца, имаше и скара, бира за възрастните, а през деня в големите тенд-

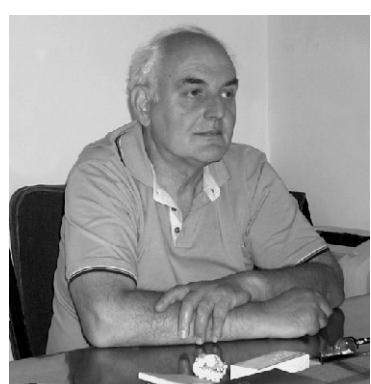
жери бе сготвена и рибената чорба, с която бяха нагостени почти всички празнуващи.

Във вечерните часове пред площада на читалището бе изнесена програма, в която с български хора и ръченици и традиционни игри участва и Дружеството на банатските българи „Иваново-Банат“. В рамките на културната програма бе открита и изложба на фотографии. В нея участваха представители от Сърбия, Македония и Хърватия. Проявата бе удостоена и от видни личности от общинското управление на град Панчево. За веселото настроение на публиката с вицовете и песните си допринесе и сръбският комик Йова Радованович.

Празникът бе увенчан от вечеря в основното училище в селото, където гости и домакини продължиха оживените си разговори за бъдещето на селото в тържествена атмосфера.

Огнян Цветков

Ръководителят на галерията в Димитровград Зоран Андонов

Доволни сме от участниците в пленера „Погановски манастир“

*художниците в
тазгодишния художествен
пленер?*

- Мисля, че успяхме да съберем изключително добри художници, половината от които преподават в художествени академии в Сърбия и България. Впечатленията от общуването ни с тях са прекрасни.

** Припомните ни за
имената на участниците в
пленера?*

- Това бяха софиянците Роберт Цанев, Светлин Балездров, Еманuela Ковач, Камен Старчев, Миглена Йончева Николова, перничанката Елена Темелкова, новосадчанките Мария Йевтич и Александра Ристич, белградчанката Даниела Анджелкович и художникът от Ниш проф. Миролюб Костић.

** Май и Вие като
организатори се постарахте*

*максимално пребиваването
им в нашия край да бъде
впечатляващо. Една
художничка пред вестника
ни сподели, че никога не е
участвала в по-добре
организирани пленери.*

- Надявам се, че е така. Старахме се. Нито един от участниците поне публично нямаше забележка. Струва си да похвалим домакина им в с. Поганово Тодор Алексов, в чиято къща обитаваха и чиято вкусна домашна храна консумираха.

** Тази година за първи път
за участниците бе
организирана обиколка на
другата част на общината
ни – Забърдието. Къде ги
водихте конкретно?*

- Да, в Забърдието посетиха църквата „Св. Петка“, манастира „Св. Кирик и Юлита“, смиловските язовири, етно-къщата „Беков“ и изящно уредения с художе-

*ствени творби двор и дом на
изкуствоведа Димитър Илиев
в същото село, Центъра за*

*хипотерапия край селото,
качихме се на връх Видлич,
за да видят гостите нашия*

*край и от тази перспектива. В
Димитровград ги заведохме
до Народната библиотека
„Детко Петров“, спортния
център „Парк“ и местната*

*църква „Рождество Богородично“. Посетихме и Звонска
баня, както и „Суковския
манастир“. Разбира се, неизбежна
част от излета бе и манастирът „Св. Йоан Богослов“
край с. Поганово. Нека да отбележа,
че излетът бе организиран с помощта на
туристическия отдел към*

ведомството за спорт „Спор-

тно-

тури-

сти-

ки-

център

и

по-

ко-

н-

Интервю с председателя на Родното сдружение "Цариброд"

Сдружение "Цариброд" и "Ново Братство" - заедно

2016 г. официално са открити помещенията на Родното сдружение „Цариброд“ в Ниш, на ул. „Кей 29 декември“ №. 8. Това са първите официални помещения на сдружението. По този повод г-н Ален Алексов, председател на сдружението, бе гост в нашата редакция.

- Господин Алексов, хората най-много ви помнят като добър лекар и специалист, но преди всичко като човек, към когото винаги са могли да се обърнат за съвет и помощ, когато са имали здравословни проблеми. През последните години хората все повече Ви свързват с Родното сдружение „Цариброд“. От кога съществува сдружението?

“Сдружението официално е сформирано през 2000 г., но поради някои проблеми и обстоятелства дейността му беше слаба. По инициатива на активисти от българското национално малцинство, живеещи в Ниш, на 28.02.2009 г. бе проведена нова Избирателана скупушина на сдружението, на която бе избран Управителен съвет и започнахме да действаме по-активно.”

- Как стигнахте до идеята за създаване на едно такова сдружение?

“Идеята за формиране на сдружението произлезе от необходимостта гражданините по потекло от Цариброд и околността му да се организират и да започнат дейности, свързани с народните традиции и обичаи от родния им край. Особено е важно да изтъкна, че нашето сдружение отначало е било отворено, не само за членове по потекло от Царибродско, но и за всички, които принаследват към българското национално малцинство. Най-напред сдружението прие ус-

тав и емблема и започна да предприема дейности с цел да се масовизира. За кратък период от време събрахме значителен брой изтъкнати експерти от различни области, което доведе до различни дейности и качествени съдържания.”

- Кои са най-интересните дейности на организацията?

“Всяка година организираме срещи на деца от предучилищните ведомства „8 септември“ от Цариброд и „Пчеличка“ от Ниш. Това не само е среща, а едно чудесно другаруване за децата, изпълнено с интересни съдържания, в рамките на които чрез културни програми те имат възможност да си обменят опит. Събитието се организира по повод празника на мартеницата в началото на март. След това вече седем години в сътрудничество с Консулството на Република България в Ниш и с Нишкия културен център организираме Фестивал на българския филм, където посетителите имат възможност да се насладят на прожекции на значими български филми. Също така по повод Деня на славянската писменост на 24 май със съдействието на българското консулство, български писатели и поети, се провеждат литератури вечери.”

- Това наистина са интересни дейности. Имайки предвид, че до тази година не сте имали

собствени помещения. Вероятно сте полагали огромни усилия да организирате всичко това.

„Във всяка една работа има проблеми, така и ние, особено в началото, имахме огромни проблеми, но с голямто ангажиране на членовете ни и с помощта на българското консулство успяхме да спечелим проект, финансиран от Министерството на външните работи на Република България, и с тези средства интензифицирахме нашата дейност. Организираме кръгли маси в областта на просветата, културата, здравеопазването, образование, традициите на българското национално малцинство, както и дейности, които правим в сътрудничество с други сдружения и организации. Благодарение на средствата, получени по проекта за трансгранично сътрудничество и на усилията на консулството, на Националния съвет на българското национално малцинство, както и на заетите в Издателство „Братство“, ние ремонтирахме част от помещенията в Издателство „Братство“.

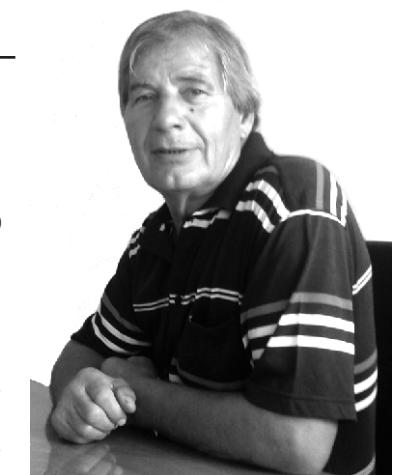
- Какви са плановете за бъдещите дейности на сдружението?

“Сдружението ще продължи да се стреми да разгръща дейности чрез проекти под формата на културни, спортни и развлекателни мероприятия. Изпитваме особено удов-

летворение от факта, че за тези събития гражданините отново ще могат да бъдат информирани чрез „Ново Братство“. Нашето сдружение, като неправителствена организация, през годините не се е занимавало с политически въпроси, но е било загрижено за проблемите на българското национално малцинство в Ниш, както и в Сърбия като цяло. Във връзка с това сдружение „Цариброд“ задвижи инициатива за сформиране на Асоциация на сдруженията на българското малцинство в Ниш и в други части на Сърбия, чрез която бихме имали възможност да действаме заедно. За начало при създаването на тази асоциация ще работим заедно със сдруженията „Рила“ и „Балкан“.

- По какъв начин ще действа тази асоциация?

“Целта на асоциацията е, във всички села и градове, където живее българското национално малцинство, да се образуват клонове във вид на сдружения и по този начин нашите сънародници да имат възможност да представлят и решават проблемите си. Ние вече имаме инициативни комитети за сформиране на такива сдружения в Зайчар и Сурдулица. Проблемите на българското национално малцинство същевременно са и проблеми на другите граждани: безработицата сред млади-

Ален Алексов

те, ниският жизнен стандарт и пр. Очакваме щедра помощ от Националния съвет и от консулството, както и от обществените и политическите структури в града и републиката.

- Какво бихте добавили за края на разговора?

“Асоциацията кани всички заинтересовани граждани, не само от българското национално малцинство, да се присъединят към дейностите, които реализираме. В предстоящия период планираме сътрудничество с подобни сдружения от Македония, Словения и България. Ще провеждаме тематични семинари, ще посещаваме културни и исторически паметници и ще работим за укрепването на добросъедствените отношения. Запланувано е и организиране на Царибродска вечер, както и срещи, които ще имат за цел да укрепват и обогатяват наше разнообразно културно наследство. За тези семинари и срещи засега мога да кажа, че няма да се провеждат само в Ниш, но и в Босилеград и Димитровград.”

С. Дж.

Свободните следобедни часове бяха използвани за посещения на делфинариума, Паметника на Освободителите, Спортивната палата, и във връзка с рождения ден на Апостола, участниците можаха да поднесат цветя пред паметника му в Морската градина.

Във вечерните часове в Морската градина курсистите имаха възможност да гледат безплатно на отворен летен екран неповторимите епизоди на незабравимия Чарли Чаплин и да посетят откритата изложба на фотографии от целия свят.

Във Варна се провеждаше и най-мащабното книжно изложение на открито „Алея на книгата“, където можеше да се намерят и книги от сръбски автори, преведени на български.

След четиринаесетдневно обучение курсистите се върнаха в Сърбия с морски тен, добро настроение и с приятни спомени от преживяното и видяното.

Огнян Цветков

Летен лингвистичен практикум във Варна

Министерството на образованието и науката на Република България всяка година финансира провеждането на летен лингвистичен практикум в Института за усъвършенстване на учители във Варна. В практикума тази година участваха ученици и учители от основните училища - бенефициентите на МОН по Националната програма „Роден език и култура зад граница“ – „Моша Пияде“ Иваново, „Доситей Обрадович“ Омалица и „Мирослав Антич - Мика“ Панчево. Практикума тази година посещаваха и директорката на най-голямото панчевашко училище, и кметът на Иваново.

Професори от Шуменския университет „Еп. К. Преславски“ провеждат курсовете по роден български език и история, методика на преподаването, фолклор и музика. Лекциите са актуализирани със съвременните изисквания на лингвистиката. Преподавателите обсъждаха с курсистите и

различни въпроси, свързани със съвремието, историческите промени в Европа, емиграцията, религията. Изнесена бе и твърде интересна лекция за връзката между музиката и християнската религия.

В института идват за усъвършенстване и учители от Германия, Франция, Украйна, Русия, а университетските

преподаватели пътуват като лектори в университети по целия свят.

След учебния ден, който свършва по обедните часове, курсистите имаха възможност да посетят и ползват варненските плажове и да съчетаят полезното с приятното.

Ръководството на института е

курзии до Несебър, Сълнчев бряг, Балчик и Ботаническа градина.

Варна по това време посетиха и сръбските звезди Мирослав Илич, Шабан Шаулич и Светлана Раждатович - Цеца, а през август е планиран и концерт на „Оркестъра за сватби и погребения“ на Горан Брегович.

Стефан Стойков, зам.-председател на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия:

В новата учебна година с учебници на майчин език

Учениците от I до VI клас в Основното училище „Георги Димитров“ в Босилеград, които изцяло се учат на майчин български език, на старта на новата учебна година ще получат преведени учебници по всички предмети, с изключение на тези по музика и изобразително изкуство, съобщи пред „Ново Братство“ Стефан Стойков, зам.-председател на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия. Комплекти преведени учебници от I до VI клас НС ще предостави и на Основното училище „Христо Ботев“ в Димитровград. Същевременно ще бъдат предоставени и комплекти преведени учебници за I клас в гимназиите в Димитровград и Босилеград, освен тези по математика и музика.

Говорейки за решаването на проблема с липсата на учебници на майчин език, Стойков изтъкна, че сегашното ръководство на Националния съвет още от встъпването си в длъжност е започнало да търси решение за този проблем. Във връзка с това Комисията по образование към НС още на първото си заседание е приела заключение да бъдат преведени и отпечатани учебниците за първи и пети клас на основното училище и за първи клас на гимназията, а след това последователно да се превеждат учебниците за втори и шести клас в основното и за втори клас в гимназията и т.н. „Заключенията на комисията за мен и за председателя на Националния съвет бяха приоритет и ние веднага направихме контакти с Министерството на образованието на Сърбия и Института за учебници. След дълги преговори министерството реши да отпусне средства на Института за учебници за подготовка, превод и печтане на учебниците“, посочи Стойков и добави: „Въз основа на това решение на 21-ви август миналата година ни извикаха на среща в Института за учебници в Белград, на която заедно с мен присъстваха и директорите на основното училище и на гимназията в Босилеград. На срещата бе договорена динамиката на превеждането на учебниците за I и V клас на основното учи-

Ръководството на НС на българите в Сърбия вече търси решения за подготвка на притурки по българска история и география към преведените учебници по тези предмети, както и притурки за учебниците по изобразително изкуство и музика, които предстои да бъдат преведени. „Обърнахме се към Министерството на образованието и науката на България, към ДАБЧ и към други институции в Република България да се ангажират за осигуряването на притурките, които ще представляват 30% от учебната програма. Надявам се на положително решение на този въпрос“, каза Стойков и подчертва, че след като бъдат подготвени допълненията, официално трябва да ги одобри министърът на образованието на Сърбия.

лище и за I клас на гимназията, която предвиждаше до 1-ви септември да намерим преводачи, които да преведат учебниците – и то в срок от 30 дена за основното, съответно 45 дена за гимназията. Въпреки кратките срокове, преводачите се справиха страхотно и предоставиха преводите си на института в определения срок. След това Комисията по образование предложи на института да се ангажират специалисти, които да направят редакция и коректура на преведените материали. Въпреки че министерството първоначално не бе определило средства за тази цел, след тежки преговори все пак се стигна до решение и то реши да отпусне допълнителни средства. Благодарение на Посолството на Република България намерихме университетски професори, които направиха редакция и коректура на преводите, обаче това малко позабави целия процес на превеждането и печтането на учебниците“, поясни зам.-председателят.

Междувременно председателят на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Владимир Захарiev активно е участвал в изготвянето на Акционния план за правата на малцинствата в Сърбия, за който НС на българите на 2 март даде позитивно мнение. Акционният план е от изключително значение за Сърбия във връзка с преговорите й за пълноправно членство в Европейския съюз, а в него е предвидено и изготвяне на ме-

морандум за сътрудничество във връзка с печтането на учебници за малцинствата, включително и за българското.

„НС предложи на министерството в меморандума да бъде включено превеждането и печтането на учебници за втори, трети, четвърти и шести клас, с изключение на учебниците по музика и изобразително изкуство. Предложението бе прието и на 22 март т.г. в Белград аз подписах меморандума заедно с министъра на образованието Сърджан Вербич и с директора на Института за учебници Драголюб Койчич“, изтъкна Стойков и добави: „В този документ се предвижда процесът по превеждането и печтането на учебниците за II, III, IV и VI клас да приключи до началото на учебната 2016/2017 година. Същевременно е запланувано през септември 2016 година да подпишем анекс към меморандума за превод на учебници за седми и осми клас на основното училище, които да бъдат подготвени до началото на учебната 2017/2018 година. Предвидено е и през септември 2017 година да подпишем нов анекс за превод на учебниците по музика и изобразително изкуство от първи до осми клас, което да се реализира до началото на учебната 2018/2019 година. Това означава, че септември 2018 година ще имаме преведени всички учебници за основното училище, което е с една година по-ра-

но от първоначалния срок, който бе определила нашата Комисия по образование на заседанието си от 11 юни 2015 година“, поясни той.

Според обещанията от страна на Министерството на образованието очаква се до края на тази година да бъде подписан и подобен меморандум за превод на учебниците за втори, трети и четвърти клас на гимназията.

Според Стойков преведените учебници представляват историческо постижение на Националния съвет, ако се има предвид факта, че след 30 години българите в Сърбия отново ще имат учебници на майчин език. „Заедно с председателя на НС Владимир Захарiev изказваме голяма благодарност към всички, които са взели участие в процеса на превеждането на учебниците, а особено към директора на Института за учебници Драголюб Койчич“, изтъква той.

Зам.-председателят на НС накрая особено подчертава, че е изключително доволен от факта, че вече са създадени необходимите условия за провеждане на обучението на майчин език в основното училище. „В качеството ми на зам.-председател на НС и зам.-кмет на община призовавам родителите свободно да се определят децата им да се учат на майчин български език, което право им е гарантирано с Конституцията и със Законите на Република Сърбия“, изтъква Стойков.

П.Л.Р.

Центрът за култура в Босилеград спечели конкурсa на ЕУ ПРОГРЕС

Ремонт на покрива на Културния дом

Управителният съвет на Европейския ПРОГРЕС на второто си годишно заседание във Враня взе решение да отпусне 49 544 евро за финансиране на проекта на Центъра за култура в Босилеград, който включва ремонт на покрива, саниране на повредени от течове помещения, както и подмяна на останялото оборудване и инвентара в тези помещения.

Директорът на Центъра за култура Воислав Божилов заяви пред „Ново Братство“, че е изключително доволен от решението на УС на ЕУ ПРОГРЕС и добави, че с успешната реализация на проекта до голяма степен ще се решат наболелите проблеми на ведомството, тъй като течовете от пок-

рива през изтеклите години са предизвикали сериозни повреди на една част от обекта. Той поясни, че преди обявяването на конкурса за финансиране на проекти от страна на ЕУ ПРОГРЕС, центърът вече е разполагал с идеен проект за санирането му и е прибавил всички необходими разреше-

Европейският съюз и Правителството на Швейцария чрез Програмата за развитие Европейски ПРОГРЕС осигуряват над 2,5 милиона евро за реализация на проекти, чиято крайна цел е по-добър живот на населението в 34 общини в югоизточната и югозападната част на Сърбия.

ния и документи за ремонта.

„Програмата за развитие на Европейския ПРОГРЕС на 16 март т.г. обяви конкурс за финансиране на инфраструктурни проекти в 34 общини, включени в Програмата на ЕУ ПРОГРЕС. За реализация на проектите са отделени 1,5 милиона евро. Сумата за всеки по-отделен проект била определена в размер от 30 до 100 хиляди евро, а всяка от общините, които спечелят проект, трябва допълнително да осигури по 10% от неговата стойност. Тъй като предварително било решено всяка от общините да получи средства за реализация само на по един проект, общинското ръководство начело с кмета Владимир Захарiev се опреде-

лиха да кандидатстваме само с нашия проект, за което им изказвам голяма благодарност“, подчертва Божилов и добави, че Управителният съвет на ЕУ ПРОГРЕС е взел решение за финансиранието на общо 14 проекта, сред които е и този за ремонта на босилеградския Център за култура.

Спешният ремонт на покрива е от особено значение не само за Центъра за култура, но и за Народната библиотека „Христо Ботев“ и за Центъра за социални грижи, чийто помещения се намират в този обект. В сградата на Културния дом е помещен и кореспондентския пункт на „Ново Братство“. И кметът Владимир Захари-

ев от своя страна изказа огромна благодарност към ЕУ ПРОГРЕС, който прояви разбирането и взел решение да финансира този изключително важен проект за нашата община. Той похвали инженерите в общинското управление, които са подпомогнали при изготвянето на проекта и подчертава, че въпреки факта, че общината е имала подгответи няколко

проекта от различни области, определила се за ремонтирането на покрива на Културния дом, смятайки, че в момента този проект е най-спешен и е от най-голямо значение за гражданите.

Очаква се реализацията на проекта да започне тази есен.

П.Л.Р.

Огнян Цветков**Стъкленото момче**

Хубаво е човек да си има приятели, добре да се разбира с родителите си, с комшиите, с други думи казано - да пасва добре и да се вписва в реалността, да е социологизиран. Когато някой не намери своята социална среда и не спазва нормите на поведение в обществото, тогава идва и нелепото – проблеми, конфликти, нерви, разочарование и т.н. Такъв нервен, недоволен и антисоциален тип беше и Миро – последната година в една от местните градски гимназии. Ние – неговите приятели, имахме удоволствието да бъдем заедно с него цели четиринаесет дни на летен лагер на Черно море.

Миро беше добре отгледано дете, доброто хранене и гените направиха от него едно 190 см момче с тегло малко над сто. Проблемите при него започнаха още от малък с конфликтите между бабите и дядовците му: кой повече го обича, на кого повече прилича, кой най-много е допринесъл за възпитанието и отглеждането му. От многото препирни родители-

те му взеха, че се разведоха. Като последствие от развода бабите престанаха да се виждат, а и да се месят във възпитанието му. Бащата си намери по-млада спътница в живота, а и майката, за да не остане по-назад, и тя задоми един стар безработен ерген. Заради мисълта, че ще бъде застрашено личното му пространство, Миро предупреди майка си, че ако доведе любовника си въкъщи, ще вземе пушката на дядо си и ще стреля – първо в тавана, като предупреждение, за да падне мазилката, а след това ... не искаше и да мисли.

Останал без родителска закрила, без баби и дядовци, Миро тръгна на морски лагер заедно с нас – неговите приятели и съученици. В автобуса многократно се опита да ползва услугите ни, които е получавал от близките си - някой да му донесе вода, да си вземе от комшийските закуски, да се премества от една седалка на друга, защото слънцето му пречело, после заприиждаха климатичните му вълни - ту топло, ту студено, та затова и климатика в авто-

буса многократно се спираше и пускаше. Лекарят му препоръчал да пие повече вода и затова нашият приятел се наливаше през целия път, но и мехурът му създаваше постоянни проблеми, което принуждаваше шофьора да спира на всеки километър.

-2-

С триста зора пристигнахме до лагера, където трябваше да летуваме. Отново поредица от проблеми за нашия приятел - „Стаята е прекалено слънчева...“, „Има много комари...“, „Какви са тези бублечки в мивката?“, „Тия комари тук ще ни изядат...“, „Гардеробът мирише на мухъл...“, „Чаршафите са изпрахи с евтин прах за пране“, „Завесите не са достатъчно чисти“, „В банята има напукани плошки“... А, бе Миро, не си дошъл да купуваш апартамент, дошли сме да се възползваме от слънцето и морето, утешаваме го ние..., а той все си нещо дудне под носа недоволно.

Миро за първи път идваше на българското Черноморие. Първите му коментари бяха предизвикани от сравнението му с черногорското адриатическо море: „Тук не мирише на море“, „Какъв е този цвят на морето“, „Водата е прекалено топла“, „Прилича ми на Дунав“. После идваха и въпросите: „Има ли акули във водата“, „Тези медузи хапят ли?“, „Какви са тези мушкички? Опасни ли са?“, „Защо водата е толкова мръсна?“, „Какви са тези водорасли?“ и т.н.

Нашият приятел два дни не смееше да влезе във водата. Едва на третия се осмели, стигна бос до брега, вдигна ръцете си встризи като балерина, готвеща се да направи поредния пириет, след това потопи глезните си, водата му се стори много студена и той се оттегли назад. Ние с хиляди кандърми го убеждавахме да се потопи... Вече цял час Миро се възраше в прииждащите вълни и хоризонта, повдигаше ръце във въздуха, като че бяха изцапани и не искаше да ги допре до тялото си. Накрая се пре-

страши да прекрачи един от скалните камъни и с тромава походка започна да се придвижва напред. Но за нещастие една по-голяма прииждаща вълна го зала почти до кръста, Миро се подхълзна и падна по гръб, а главата му издрънча на каменната плоча. Падането беше лошо, Миро си счупи лакътя на лявата ръка, десния крак, а получи и голяма рана на главата. Веднага го закарахме до градската клиника. Там му оказаха помощ.

На следващия ден го посетихме в болницата. Миро беше с бинтована глава и гипсирани крайници. Плачеше, искаше да си ходи въкъщи. Храната в болницата била отвратителна, медицинските сестри и докторите го малтретирали с прегледи, скенери и разни снимки,

-3-

След две седмици свърши лагеруването ни на красивото Черноморие, бяхме получили и тен, и настроение. Дошло беше време да се връщаме.

Миро беше изписан от болницата и се прибраше заедно с нас. С болничен тен на кожата си, той седеше замислен до прозореца, до него беше изправена патеричка. През целия път не каза нито дума. Ние тихичко си коментирахме - „Сигурно е от падането“, „А може би са му се подредили сачмите в главата“, „Връща се от море без тен“, „Оставете го, не го закачайте, не виждате ли, че е тъжен“.

Хубаво е човек да си има приятели, добре да се разбира с родителите си, с комшиите, с други думи казано – да пасва добре и да се вписва в реалността, да е социологизиран, иначе, иначе Миро ще ви разкаже какво му се е случило ...

Елизабета Георгиев**Златна песен**

Златна усмивка праща слънцето,
Със златно дарява всяка коса,
Златни ръчички вдига полето,
И златния зъвец, и златните деца.

Златни клони размахва дървото,
Със златни криле летят листата,
И пътеките се кичат със злато,
Ветрецът свири златна соната.

Златни сълзи небето рони,
От далеч пътува една златна песен,
Злато капе от унилите клони
Тихо пристига златната есен.

Елизабета Георгиев**Как се разсдат приказките?**

- Приказките живеят в очите на децата... – каза баба и се усмихна. След това взе една голяма лупа от етажерката с книгите и се загледа в очите на Ина. Ина се усмихна и широко отвори очи:

- Бууу! Сега ще изскочи една приказка! – каза тя весело и взе лупата от ръцете на баба си. Чудесно е, направо удивително, когато баба ти е библиотекар. Баби-библиотекари не са обикновени баби. Те не готвят само супа с топчета, палачинки, торти и други вкусотии, те приготвят различни чудеса, които само специалните баби-библиотекари умеят да приготвят!

- Е сега ще видя къде живеят сборниците с приказки! – каза гласно Ина и се загледа в очите на баба си. – Естествено, в големите очи с гоооолемите мигли на бабите-библиотекари!

Баба Мая не приличаше на баба, защото библиотекарите по принцип са някак специални – големи деца с мъдръ поглед, очила и тайнствена усмивка, така че малко е трудно да се определи на колко са години. Баба Мая беше като библиотечна фея, която радваше децата, а особено внучката си Ина, с различни истории, скрити между страниците на стотици и стотици томове книги.

- Да създадеш една приказка, едно стихче, с думи да

нарисуваш една картина, трябва ти вдъхновение, мечта, сън, чудо, призрак, многооого хубави думи, многооого, многооого малко лоши думи и желание всичко това да събереш на едно място и да създадеш нещо свое. Е, дечицата като теб това го носят ето тук – каза баба Мая и целуна Ина в окото – и ето тук – каза пак и сложи ръката си на гърдите ѝ, там където весело туптеше детското ѝ сърчице... – Но, мила моя, всичко това може да се провали, от всичко това няма да стане нищо, ако детето не чете... Вълшебния прах или вълшебната пръчица, с която се творят приказките, не са само мъдрите детски очи, но мъдрите детски очи, придружени от мъдростта, събрана от прочетените книги!

Баба Мая въздижна дълбоко, взе лупата, пак се загледа в очите на Ина, отново я целуна и ѝ даде една книжка.

- Сега тихо! Чети и ще видя след малко каква приказка ще се роди в очите ти.

Ина сериозно разбра заповедта на баба си, седна на една маса и започна да чете. Приказките все пак не се раждат лесно, въпреки че имаш мъдри очи.

Творбите на Симеон Костов в миналия брой от сърбски са превели Анета и Ратко Стоянчов

Футбол – Зона „Юг” – първи кръг

Лошо стартиране на „Балкански”

„Балкански” –
„Йединство” (Горни
Матеевац) 0 : 0

Димитровград, СЦ „Парк”,
зрители – около 200.

Играч на срещата – Милош

Цоич от „Йединство”.

Недоволство на открива-
нето на сезона в Димитров-
град. Домакините не успяха
да победят скромния отбор
на „Йединство” от Горни
Матеевац, който е новак в

лигата.

Гостите дойдоха само с една
цел – да не получат гол.

Общо взето публиката няма-
ше какво да види на „премиера-
та” в Димитровград.

Д. С.

В организация на секцията по тенис към СД „Младост”

Турнир в Изворница

Секцията по тенис към Спортното дружество „Младост” и това лято организира турнир на терена в квартала Изворница, в който участваха около 40 състезатели, разпределени в три възрастови категории.

Победител в състезанието

за деца до 12-годишна възраст стана Милян Цеков, който на финала спечели срещу Милян Илиев.

При младежите до 18-го-
дишна възраст триумфира Да-
нило Терзич, който във финал-
ния мач надделя Александър
Костов.

Първенството на Зона „Юг” – втори кръг

ГФК „Дубочица” – ФК „Балкански” 6 : 0 (2 : 0)

Лесковац, Градски стадион,
зрители – около 150.

Футболистите на „Балкански” претърпяха тежко поражение в Лесковац.

Солидният отбор на ГФК „Дубочица”, който е новак в лигата, без проблеми прониз-

ващо мрежата на смесения състав на димитровградчани.

В следващия кръг „Балкански” посреща отбора „Будущност” от Орашие.

Мачът ще се играе в СЦ „Парк” от 16.30 часа.

Д. С.

Испанска транспортна фирма с клон в България, търси да назначи шофьори с категория C+E и притежаващи български паспорт. Заплата 1700 €.

За контакти: gmihov@sjl-group.com

Шофьори с категория C+E и българско гражданство

1700 месечна заплата
60 дена годишен отпуск

SAN JOSE LOPEZ

Осми турнир по плажен волейбол „Димитровград 2016”

„Фиеста” спечели първото място

Отборът „Фиеста” стана по-
бедител на 8-я турнир по пла-
жен волейбол, който през из-
миналия уикенд се проведе в
Димитровград. На финала
„Фиеста” се наложи над отбо-
ра „Сто плюс” с резултат 2 : 1.
Трети се нареди отборът ФОК

„Балкански”, който надигра
отбора „Млади горани” с ре-
зултат 2 : 1.

Организаторът на турнира
– предприятието Спортно-ту-
ристически център „Парк”.

Д. С.

Приятелска среща

ФК „Желюша” – ФК „Нишавац” (Станичене) 4 : 2 (1 : 1)

Димитровград, СЦ „Парк”,
зрители – около 50, рефер – Ми-
рослав Манич от Пирот. Стрел-
ци: Б. Иванов в 39 и 75, Ж. Ди-
митров в 48 и В. Гогов в 85.

„Желюша”: Б. Гогов, Д. Ди-
митров, Д. Иванов, Глигориев,
Георгиев, Б. Иванов, Ж. Ди-
митров, В. Гогов, М. Иванов,
Наков и Игов. Игра и
В. Димитров.

„Нишавац”: М. Чирич, А.
Чирич, Н. Пешич, Цветкович,
Н. Тодорович, Вукадинович,
Тошич, М. Пешич, Минич, С.
Чирич, Н. Тодоров.

Играха още: Д. Милошевич,
Джунич, Неделкович и Жи-
вич.

В приятелската среща на
двата отбора, които се състе-
зват в същия ранг, по-добри
бяха желюшани, които доми-
нираха особено през втората
част на играта. Това е първата
среща на „Нишавац” след
15-ина години, имайки пред-
вид, че през този дълъг период
отборът не функционираше.

В 65-та минута се контузи
футболистът на гостуващия
отбор Дарко Милошевич. С
тежко нараняване на сухожи-
лията на коляното той спешно
бе закаран в димитровградс-
кия Здравен дом.

Д. С.

Скърбна вест

С дълбока скръб съобщаваме, че на 20. 08.
2016 г. на 76 години почина нашата мила
майка, стрина, леля, баба

РАЙНА АТОВА от с. Д. Любата, мах. Клисурса

С много обич и светли спомени ще продължи да живее
в нашите сърца.

Да бъде тих и спокоен вечният ѝ сън!

Опечалените семейства Атови и Бойкови

Вечна и блажена памет!

На 4 септември се навършват ЧЕТИРИ
ГОДИНИ, откакто напусна този свят, за да
живее вечно с Господа обичаната ни съпруга,
майка и баба

ВЕЛИКА ХРИСТОВА от Димитровград

В Бога мъртви няма! Блажени са ония, които Той е
избрал и приел, защото душите им ще бъдат настанени
на по-хубаво място, където няма болка, ни печал, нито
въздишка, но живот безкраен.

Скъпа наша, почивай си в радостта на райските
бездели!

От най-близките

Нашенка на покрива на Европа

Валентина Зарева изкачи върх Елбрус

Сурдуличанката Валентина Зарева, по потекло от Босилеградско, е една от малкото жени в Сърбия, която след завладяването на връх Фуджияма в Япония през миналата година, неотдавна изкачи и покрила на стария континент - връх Елбрус (5 642 метра) на планина Кавказ

Валентина Зарева е родена на 19.10.1963 година в Сурдулица. Завършила е мениджъмънт и в момента е главен редактор на сурдулишкото радио „Гонг“. Вече две години активно се занимава с алпинизъм.

За похода на Елбрус тя ни разказа следното:

- Трябващо ни доста време за подготовка. Най-напред стигнахме със самолет до Москва, след това сменихме транспорта, а накрая с джипове се придвижихме до височина от около 2000 м. Оттам известно разстояние минахме със ски-лифтове. Отдолу всичко беше като на филм, говори възхитите Зарева и добавя:

- Екипът ни бе феноменален, в групата имахме и двама лекари, пълно оборудване и опитен водач - Зоран Павлович от Алпинисткия клуб „Предеяне“. Една седмица се адаптирахме и подготвяхме за суворите условия в планината, понеже е най-трудно да се приспособиш към низките температури. Времето се променяше на всеки един час... трябва да изживееш мълниите и ледените дъждове през зимата на тези върхове. Точно на Петровден духаше силен вятър, а температурата бе минус 25 градуса. Субективното ус-

щане бе, че е още по-студено. Водата, която е основна за функциониране на тялото при такива условия, се замразяваше и бяхме принудени да разтопяваме сняг и така внасяхме течност в организма.

Зарева посочва, че на 5200 метра са имали затруднения при дишането.

- Усещаш, като че ли въздушът ти достига само до полвината на белите дробове... буквально се задушаваш, чувствуваш измореност, някои имаха главоболие, някои повръщаха, но и покрай всичко продължавахме напред. Пред себе си виждах само водача, а чрез него

да се

концентрира към целта в та-
кива моменти, е въпроса който
си задавах няколко пъти..., раз-
казва замислено и на моменти
спира да говори. Обаче, когато
се намериш горе... (отново па-
зуза)... не можа да ви опиша това
уникално усещане когато сте
на върха. Просто се чувствуваш
изпълнено... вече не усещаш
нито студ, нито вятър, нито
липса на кислород... Наистина
това продължава за кратко,
обаче се чувствува горд, поне-
же облаци са под теб на един
или два километра, а ти си
просто на върха и вече няма
нищо над теб...

След завършването си в Сур-
дулица, на тукашните 35 гра-
дуса, тя описва изживяното с

**Организатор на похода на най-високата точка на Европейския континент е Клубът по алпинизъм „Предеяне“, начело с ръководителя Зоран Павлович, един от най-добрите планински водачи на Балканския полуостров. Връх Елбрус се намира на планината Кавказ в Русия, разпо-
ложена между Русия и Грузия, в руската република Кабардино-Балкарска република. Планината е известна като изключително сурова и негостоприемна, с много лавини, силни ветрове и ниски температури. Експедицията е наброjavaла 17 алпинисти - 11 от Сърбия и шестима от Македония. Заедно с Валентина бяха още двама сурдуличани - Мирослав Докман и Марина Станкович. Докман, който заедно с пла-
нинарите от Босилеград е участвал в редица походи на Църноок, Власина и др. заяви, че този успех ще допринесе за популяризацията на алпинизма в Южна Сърбия и ще даде подтик на младите алпинисти.**

едно изречение:

- Сега, когато сам на твърда земя и когато си спомням за изживяното отпреди десетина дни, мога да кажа, че беше едно неповторимо приключение и удовлетворение, което е резултат на голяма упоритост. Това нещо не може всеки да го притежава.

Миналата година Зарева изкачила най-високия връх в Япония, Фуджияма, като част от шестчленната експедиция, ръководена пак от Зоран Павлович. Вече е изкачвала най-високите върхове в Сърбия, Черна гора и България, почти всичките са високи над 2 000 метра. „Алпинизъмът в Сърбия тепърва започва да се развива, докато в България е един от водещите спортове, който промовира здравословния начин на живот и особено отношението към природата“ - казва тя.

Валентина Зарева е председател и основател на Клуба по алпинизъм „Стрещер“ в Сурдулица. Клубът е носител на сертификата седем световни върха и на руския сертификат за изкачването на Елбрус. Предстои ѝ да започне обучение за водачи от трета категория.

През септември тя планира поход на планина Олимп в Гърция, където се намира вторият по височина връх на Балканите, а през февруари следващата година ще се опита да изкачи и Килиманджаро, най-високия връх в Африка. Тренира упорито и се подготвя за новите предизвикателства. Тя изказа огромна благодарност към спонсорите, които подкрепят участията ѝ в експедициите.

Деян Мирчев
(Превел и редактиран П.Л.Р.)

Трето международно изкачване на Църноок

Участваха 350 алпинисти

350 души от Сърбия, България и Македония се включиха в третото поредно международно изкачване на връх Църноок, което се провежда на 13-14 август в организация на Община Босилеград. В похода взеха участие алпинисти и любители на природата от Босилеград, Ниш, Белград, Лесковац, Власотинци, Сурдулица, Крагуевац, Нови Сад, София, Трън, Перник, Брезник, Кюстендил, Габрово, Скопие, Куманово, Щип, Неготино, Кочани и др.

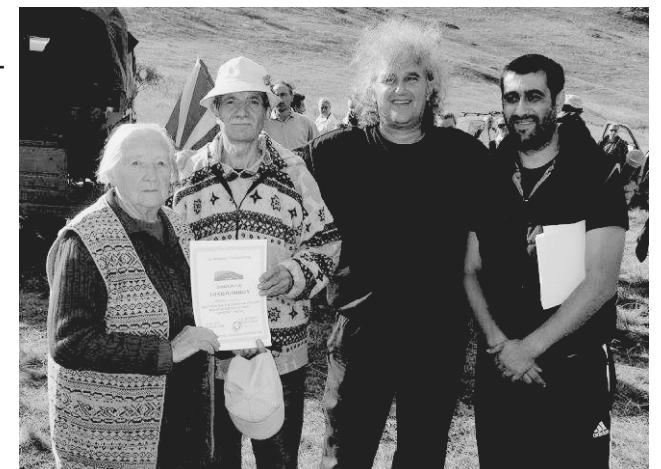
Според плана сборното място на участниците в похода било в местността Обе реки. Те бодри и заредени с енергия с нетърпение чакали да тръгнат да покорят Църноок, най-високия връх в Босилеградска община, на 1 881 метра надморска височина. Хубаво време и успешно изкачване на участниците пожелали кметът на Босилеградска община Владимир Захарiev и зам.-кметът Стефан Стойков.

Пътеката от Обе реки до върха Църноок е средно възискателна, с обща дължина от около 22 километра, докато разликата във височината между началната и крайната точка на изкачването е 1 000 метра.

От Обе реки участниците в похода най-напред потеглили по равния път покрай десния бряг на Църнощишка река към Голема река, първата маҳала в село Църнощица, а след това започнали да изкачват стръмния път към Заножка маҳала и върха на планината. Колоната предвождал Владимир Милев от дружеството по алпинизъм „Долна Любата“, а съдействие му оказвали Ненад Алекс-

андров от секцията по алпинизъм към СД „Младост“ и Мирослав Докман, Ненад Стеванович и Петар Раткович, членове на туристическо-алпинисткия клуб „Железничар“ от Ниш. Климатичните условия били благоприятни за изкачване, тъй като времето не било толкова горещо. След три часа изкачване колоната пристигнала до партизанския паметник в местността Кин стан, в подножието на крайната точка на изкачването, откъдето ясно се вижда високата антена на ретранслятора на върха Църноок. Оттук започва финалния и най-стръмен етап на катеренето. Алпинистите поели гълътка въздух и потеглили към върха. Малко изморени, но с голямо самочувствие и гордост, след около четири часа изкачване те покорили върха. За мнозина от тях това било първото им изкачване на Църноок и унищожаващото удоволствие да изживяват впечатляващата гледка към най-високите върхове на Рила, Пирин, Витоша, Осогово, Шар планина, Стрешер и други планини в България, Сърбия и Македония.

На връщане участниците слязли от другата страна на планината в местността Соборище при църквата „Свети Петър и Павел“. Там, на надморска височина от 1 600 метра, организаторите ги посрещнали с обяд и им организирали уникален купон. На софата върху ръчно тъканите шарени черги били подредени зеленици, вити баници, попарници... и броени традиционни ястия от Босилеградско. И тази година не изостанал фасулът, който бил пригответ на място в големи котли.

В изкачването на Църноок участвала и 97-годишната Йелена Минарди от туристическо-алпинисткия клуб „Железничар“ от Ниш, която била придружавана от сина си Слободан Минарди. За уникалното постижение организаторите ѝ връчили специална грамота - „Най-опитен участник“.

След обядта за веселото настроение на алпинистите се погрижили членовете на танцовия състав към СД „Младост“, които, облечени в традиционни носии от Босилеградско, на самата ливада изпълнили китка народни хора и танци от нашия край. Веселото дружаруване продължило с народни хора, на които се хващали изморените, но позитивно настроени алпинисти.

На представителите на алпинистките клубове и секции, участници в изкачването, кметът Захарiev връчил благодарствени грамоти, а представителите на алпинисткия клуб „Железничар“ подарили на кмета картина с мотиви на град Ниш.

П.Л.Р.

Момче мераклийче

- 1 -

Пътува момче с кола „Застава“, а на среща му моме с дъвка в уста балонче – „пук“ прави.

Момче рипа на педали, та повлече кола 20 метра. С пръсти нареса перчено, улево, над ушето, па напъна думка из гърдите:

- Моме, да те питам, ке се фаташ у кола ми? момче наперено премига и со бърни мета люспи слънчогледи.

- Е, па щом си рекъл да се фатам-мома наперено отвръща и она преживя...

Рипа момче с крак и десна ръка на газта, а кола се тресе и подрипа, 100 километра префръга...

па сопре моторо да не бучи и согледа мома право в очи.

- Я твоиме не знам, как ке те целивам-подхвата думица с умисъл момче наежено. - Я съм Найден, мене моя майка тако ме кръстила и досега мома като тебе не съм найдел.

- Найдене, момче бекярче, оти ти по мене цръни очи фръгаш? Ке покидаш сърце под жилетка. Скромно се отзови ти ко мене, инак ке зафатам да те апем и со нокте изподращем. Я съм Цура от Клисурата! Мене тамо момци страхо пазат. Я най-лична мома у градо съм, никой нече мене преко реч да лови.

- Цуре, моме, ке откинем

момчето: та рипа отгоре, та рита отдоле, троши джамове и хълъца, слъзи мета по седалке, ауспухо на рог надува.

- А бре момче, от не рече, та ме църна зацърни. Пуста да остане твоя семка, я ке твоя жена сичко рекем, тебе с дръво ке опуам. Ти си мръша, ти си тиня! Я ке тебе убия и кръв упия!

А Найден?

Найден нищо. Прежали жена, дете и кола. Отпушил е брада до коремо, криви уста по овце да свири и оплаква своите семки из полето.

Апа Цура, що да чини и она горката. Народи му три близнака, три близнака три глупака, бръка бобо у котлето, приказки ке свърже с комшийке. А вечер с Найден до кюмбето, у видеото до среднощ ке се задзверат, малките юнаци ке задундурика.

Найдене, Найдене, момче бекярче, оти запрегълъща тая трудна чеша-нова жена, три близнака, па ѝ потрошена кола. Оти не подмина тая пуста Цура, дека те така осмете? Пътна помощ за такия като тебе, дека се на пато женят.

Огнян ЦВЕТКОВ

Вицове

- Шефе, що така бе? Всички на море, аз на работа...

- Погледни го от добрата страна. Всички харчат парите си, а ти печелиш!

Шефът:

- Иванов, от Вас би станал перфектен престъпник!

- Защо, шефе?

- Не мога да открия нито една следа от работата, която сте свършили днес!

- Как се нарича времето, след като шефа си тръгне?

- Aftershef!

Не обичам караници, а скандали - хич! Обичам да водя диалози. В диалога обичам противната страна да казва - "Да, шефе!", "Точно така, шефе!" и най-вече "Веднага, шефе!"

Исках да ида до Бора Бора, но заплатата ми казва:

- Седи си Дома Дома.

Хумореска

РАБУЩИ

Писмо до баба Сусу

Здраво бабо Сусе

Ка бео млад, ка не можеше да помагнущи доктори, народат идеше за съвет и лек при баба Тала из Борово, при тебе и при другите вражалище. Бог ви надарил да видите и знайте повече од нас. Баба Тала гледаше у малечку икону, ти гасеше углене, другти гледайе у белег, давайеу лековне травкье и работата се оправеше. Съга ме мучи мука за Цариброд. Он за последнъе педесетина године порасте, фабрикье работейо, имаше пара и работа, ама дойде некикво лудо време и све пропаде. А и онова що тъгай беше „добро“ съга испаде дека било лоше. Ти се, бабо Сусе, разбиращ у учинкье, маджийе, проклетийе и другие църне гяволийе. Затова те молим да погледаш, да угасиш углене за Цариброд и да ми одговориш кво се деси и кво че стане с ньега. Да ти буде по-лъсно, че ти поставим неколко директна питаня, а ти ка стигнеш ми одговори.

1. Преди године доведомо воду из Забъргье у Цариброд, да има за сви вода. Истина, доведомо воду кою и забърдската стока нечеше да пийе, ама беше „исправна“. Медалье се делише, славише се човеци за убавуту работу, а после се показа дека водуту довели с другу класу цевкье од азбест и ка Цариброд изби на първо место по болни од рак, сетише се дека може това да ие од тия проклет азбест!

2. Преправимо главната улица од рампу до рампу, преврнумо каменете коцкье да гии не заболи гърбина, а съга се судимо и че требе да платимо големе паре за кредит, за камате и за йош понешто.

3. Двадесетина године правимо халу у паркат, не-коико гю завршимо, милиони ѹевра се поарчише. Показа се дека она пропада, пуща вой темелий, а одозгоре ка падне дъж - тече. Турими бакъран кров, ама од некъицъв бакър що пуша воду и съга стураю бакърат и праве нов кров. Нормално - за йош некойе милионче.

4. Направимо пречистач (народат га одма кръсти говнлярник) за водуту од градската канализацио, валимо се на сва уста и за некою годину засмърде. Претвори се пречистачат у загадийвач, та и цел Белеш и половина Желюшу, Лукавица и Цариброд.

5. Са че правимо индустрийска зона одма до говнлярникат. Не знам кой луд че върлий паре да дойде у смрадат? Требеше одавна да гю направимо на друго место, молише ни човеци, ама нас ни тъгай не требеше!

6. Направимо резервоар за воду над Белеш - да може и село Гоин дол да има градска воду. Не знам закво га спустише по-ниско од планираното и съга звърниди празан - не може да искара водуту у горният Гоин дол!

7. Правимо канализацио у с. Лукавица, копамо, валимо се, а съга водата иде у рекуту!?

Баба Сусе, има йош много да те питам, ама нали ѹе 7 скрекян брой, че станем тута. Друга питаня че ти напишем ка добийем одговор на тая. Молим те одговори ми кве су тяя наше проклетийе и учинкье? Не се варкай и не мора да одговараш по ред на питанятия. Само ми бабо Сусе буди здрава и при зрдав акъл, а знам дека ти на сва питаня имаш одговор.

Всички, които искат да получават вестника по пощата, да се обадят на редакцията. Разходите за изпращане на вестника са за Ваша сметка.

Издателство "Ново Братство" кани читателите да сътрудничат.

Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com

ТЕЛЕФОНИ: Директор: (тел./факс) 018 242-700,
Вестникът излиза два пъти в месец. Ръкописите не се
връщат. Собствени приходи 330-3002545-68,
CREDIT AGRICOLE * Печата: "Врбос Комерц",
Кнез Михаило Обренович 47, Ниш, тел./факс 018
576-283; 064 1981 666

ISSN 2466-4707

